

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAYRAMINIZ
KUTLU OLSUN!

14 HAZİRAN PERŞEMBE
SAYI: 2018/24 No: 563
4 TL. (KOV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

ISSN 1307-7619

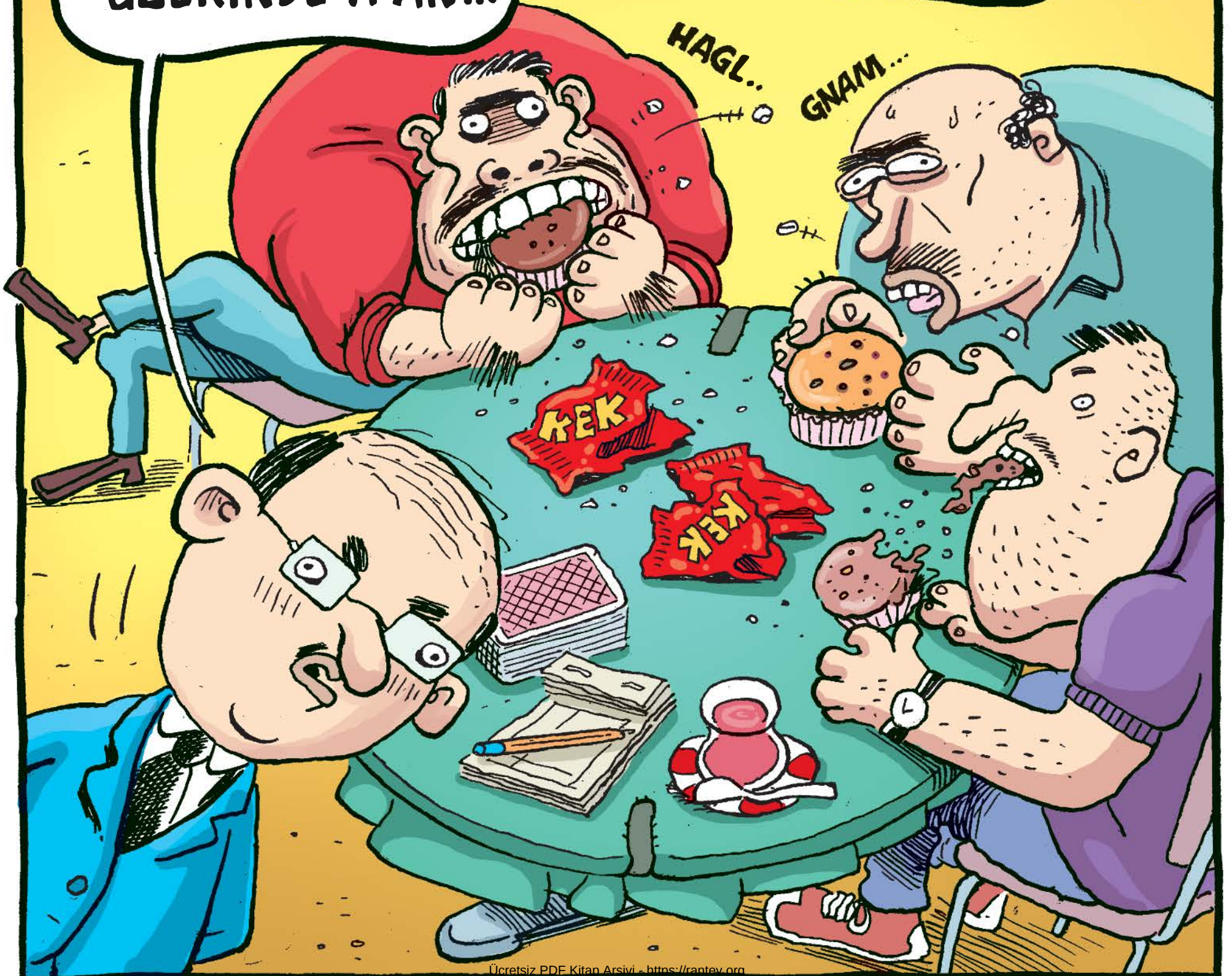

9 771307 761000

UYKUSUZ

Tayyip Erdoğan'm,
"Kek yenilecek, kitaplarla dolu millet kıraathaneleri"
vaadine karşı AKP iktidarı döneminde 3 bine yakın kütüphane kapatıldı.

DÖKE DÖKE YEMEYİN. ORDAN Bİ KİTAP AÇIN,
ÜZERİNDE YİYİN...

KİM BU ADAM?

Muammer ince
Sorularımızı Yanıtladı..

- ★ E 5'ten geldik..
- ★ En sevdiğim yemek, ekme-
ğin burnu.. iki günlük olacak..
- ★ Saşa grey..
- ★ Yarın daha sıcak olacakmış..
- ★ Hayır, kriptofetocu değilim!

**"Recep İvedik'i
çok eleştirdiler.
Ne diyorsun?"**

- ★ Kripto, "gizli" gibi bi şey demek..
- ★ 15 cm..
- ★ Sevim şarkım için şu şiiri yazdım:
"Haydi Haydi Haydi Allah Askına
muammer ince cumhur başkana
cumhur başkanı kimse başa çıkamaz
ixne basın bunu da yazın"
Ben teşekkür ederim... Dans Z.

**Saadet Partisi
ile konuştuk..**

★ Geçen gün ocaktan sigara
yakarken, bütün sakallarım
yandı.. O yüzden bi süre
bu takma sakalla idare edi-
cem.. Bunu Noel baba'dan
çok ucuza aldık.. Senede bi
kullanıyo zaten.. Kışa kadar
uzar benimkiler.. Ha, uza-
madı mı? Noel günü evden çıkamam o zaman.
Zaten noelde dışarıda ne işin var?.. Sorarlar..

SEÇİME DOĞRU

HİÇ
OY
KULLA-
NASIM
YOK..

★ Uzmanlar, çoğu
vatandaşın oy kulla-
naacağı görüşünde birleşiyor.
"Bayağı veren olacak bence"
diyorlar.. "Yani geçen
seferlerdeki gibi olur kesin"
diye de ekliyorlar..
Neden sonra "Ben uzman
savuşum yalnız" di-
yorlar.. "Siyaset uzmanı değil
misiniz?" diye
ısratlı sorularımız üzerine nihayet
ezülüyor
ve "uzman savuşum" diyor.. Bizi dövüyor..
Biz bir kişiyiz.. Bi ben varım, diğerleri yok..
Çok kötü dayak yiyoruz.. Çok.. Ben yine
iyi kurtardım.. Bi iki odunla vurdular, az
krikoyla vurdular ve Levyeyle.. Az
da hayalarımıza kaldırım taşıyla kır-
dılar ikisini de.. Ama diğerlerini
hasat ettiriler.. Pert.. Diğerlerini
çok ağlattılar "Yeter artık vurma-
yın çocuğa" diye hüüngür hüüngür
ağladılar.. Haha..

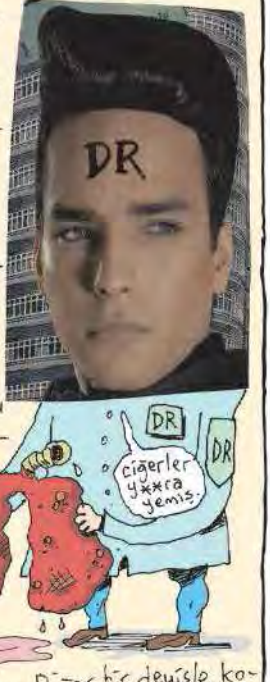

DOVME

**Vatandaş
yaz tatilini
bölüp, oy kul-
lanacak mı?**

Dr. Mehmet Öz

★ Oyunuzu
kullanırken,
mührü basma
anında, yan-
lış yere bas-
mamak için
pür dikkat
olurken, nefes
sınızı tutma-
yın.. Çünkü
nefes tutmak
gxt yanaklarını
birbirinden ayı-
racak bir
itih kuv-
veti oluş-
turur, ki
biz buna
"Ci Fors"
yani

adios

★ Duayyen at
Bolt Paylit, sesim
lerin yaklaştığı
su günlerde, inzi-
vaya çekildiği

ahırında, sizler için sesimleri yorun-
ladım.. Meral aksenler için "Kosamaz"
diyen at, muammer için "kel öldüğün için"
rüyalar ayrodinamisi iyi" dedi.. Kısacası..

"Osruk" diyoruz.. Diğer bir deyişle ko-
ku yapar.. Kabin ismi ufak..
★ Bir diğer önemli husus "Esholeysin"
yani "dışkısal itinti" .. Halk arası
söylemiyle "bokumsal itinti" veya
"kakamvarcılık" (Bkz: Altına semak)
Evden çıkarken tuvaletimizi edelim..
★ Pekii.. Şu ana kadar, "osruk" de-
dik, "kaka" dedik.. Bu konuların
hepsi tek bir ortak noktaya parmak
basıyo.. O da "GXT" .. Parmak baş-
tığında acıyorsa doktorunuza görünme-
nizde parmak var.. O da bi bakışın-

Ünlülerle Seçim'ler..

TARKAN(56): Keske
hergün yapılsa.. Ben
çok seviyorum.. Ev-
de kendi oy sandığım
var.. Hergün muhak-
kak oyunu atıyorum..
Ay sonu kim galip
gelmiş, oy sonucuyla
belli oluyor.. Çok heye-
canlı.. Bende hep
Çeçepe çıkıyo.. Bi kere
Akepe çıktı..

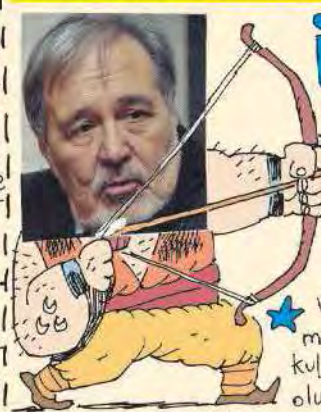

Hasmet Babolo (76): Ben oyunu
elden veriyorum.. Gidip parti lideri-
nin cebine, arkadaşlarının yanında
utandırmayacak şekilde sıkıştır-
yorum.. 5-10 kaat da ilave
yapıyorum yanına.. Gazoz, kola,
fintık-fistık için yesin..
Enerji verir.. Siki çalışır..
Vatana millete enerji olarak döner..
O yüzden böyle ettim.. Doing

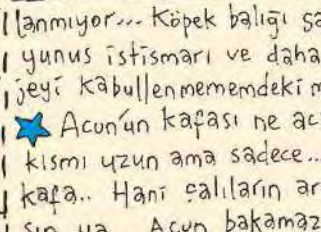
Burak Özçivit (19):
"Sesim'ler mi? Sasim'ler mi?"
diye sorarsanız "Sasim'lerim"
derim.. Çünkü saslarım Allah
için çok kıymetli.. Ahenkli ve tel-
tel dans ediyorduk gibi.. Ama zah-
meti büyük.. Mahalle berberinin
20 liraya yaptığı kesim, 1000
liraya yapıyo xmkakaazlılar..
Kira verir gibi para veriyorum
kuaföre lan..

SURVIVOR

**ilber Hocayla
Sesim Tanrı**

★ Acun beni sövüyör'de
çok istedi, kabul etme-
dim.. Çünkü Turabi'den se-
kindim.. Zor bi rakip..
★ Vatandaş bilmiyor ama biz ka-
mera arkasında durduğumuz için
kulagımıza geliyor, sövüyör'de
olup biten herşey vatandaş aak-
lanmıyor.. Köpek balığı saldırıları, maymun tecavüzleri,
yunus istismarı ve daha neler neler.. Bunlar da pro-
jeyi kabullenmememdeki mimimdeki maykrofon so..

★ Acun'un kafası ne acayip la.. Uzun kafa.. Üst
kısmı uzun ama sadece.. Alt kısmı kısa.. Tam feslik
kafa.. Hani çocukların arkasından gizlice bakar-
sın ya, Acun bakamaz.. Kafasının üstü buz dağı gibi
çıkır..
Titanik..

Papa çıkmağı
★ İnsanlara plajda hendek atlatıyo.. Mesleği bu..
İnsanlar da o hendeki atlamak için birbirlerini sigı-
yolar.. İnsanları eylemek gerekiyor.. Can sıkıntısı için..
★ "Acun'la Turabi'nin arasında bi ilişki mi var?"
diye bana çok soruyolar.. Bu soruya kısaca "Evet
ama insanların özel hayatı, kimseyi ilgilendirmez" diye
cevap veriyorum.. Ama evet.. Bence var..

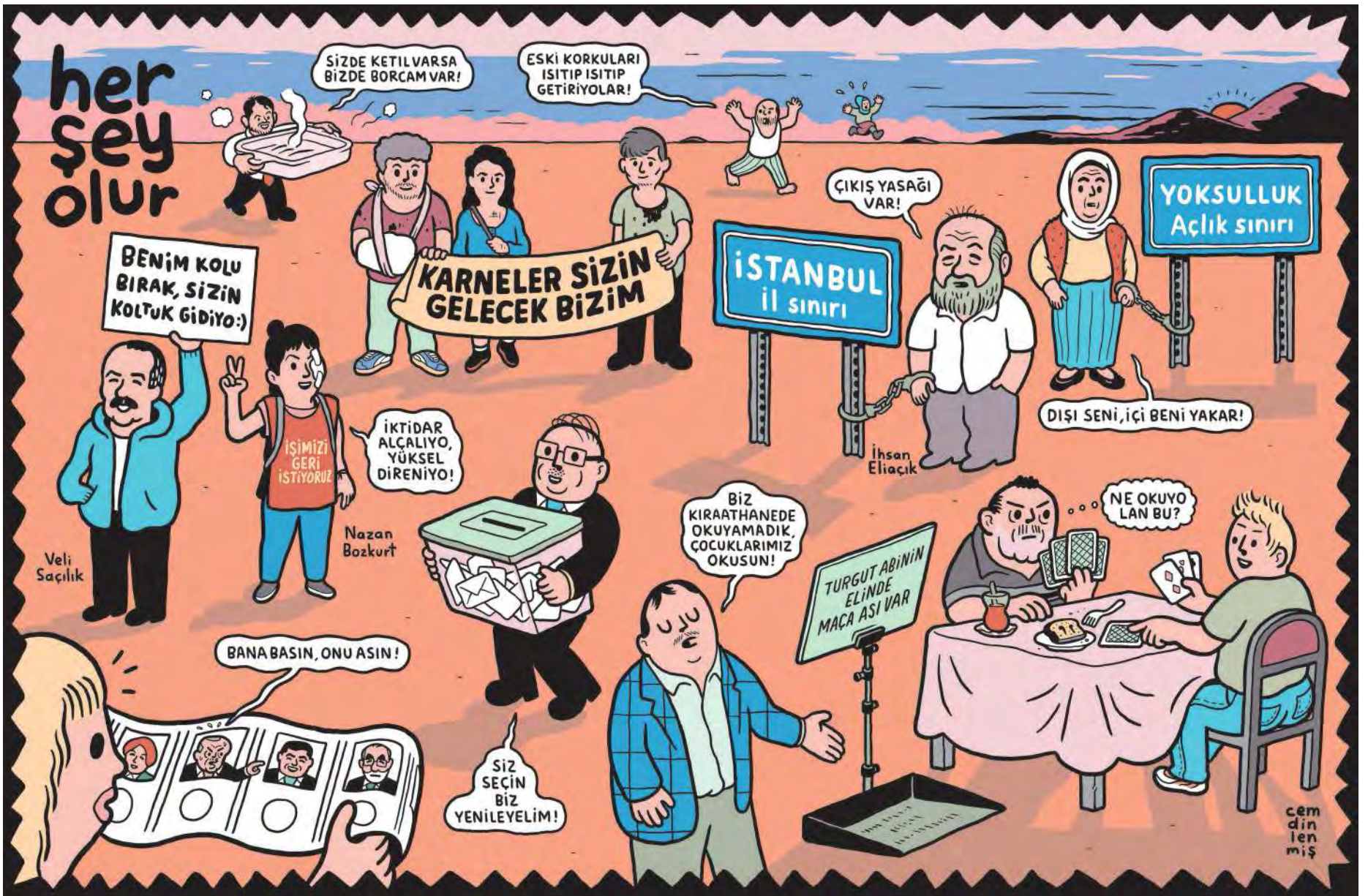
**Vatandaşın Seçim-
den beklentisi ne?**

★ Vatandaşın öncelikli beklentisi
seçim telaşının bitmesi..
"Siyasetçilik" mesleği
Yüzünden çok madur
olduklarını söyleyen
vatandaş "Derdin
bitmedi gxtosların"
diyor.. "Yani bak-
tığında" diyor
vatandaş "Bi
grup 100 liraya
köprüden geçir-
meye çalışıyor,
diğer grup fabri-
ka kurup bizi
işçi etmeye çalış-
sıyor, bi grup
fetoydu, aboydu
robot olmuş..
Ne beklentim ola-
cak seçimden..
Yiyeceğim yaxxın
rengini merak ediyö-
rum bi.. Başka beklen-
tim yok.. Hepsini size
para verecez" diyo.. Skim
böyle demokrasiyi" diyen
vatandaş koşarak gözden kay-
bolurken, geride kederli yakınla-
rıyla sevdiklerini bıraktı..

**"TÜRKİYE
JEOPOLİTİK"**

KULLAN

DEMOKRASI!

Normal şartlar altında kendisine, korumalarının gazetecilere silah taşıma hakkı ihlaliyle ilgili soruları siyasetçinin kabul etmesi elverişlidir. Ama **Yeni** siyasetçinin bu tip bir soruya da özerk dileyerek cevap vermesi, iddiaları doğrultusunda neredeyse garanti olarak gösterdiğini belirtir. Dünya basın kuruluşları arasında bakanların sorularını ülkeler sırasına hızlı cevaplar veren **Türkiye'nin** bu konudaki kimliği?" dercesine soruların bir noktasından aşağıya doğru ilerler.

Normal şartlar altında demokratik seçimlerde iktidarın hedefi iktidarda kalmaya devam etmek, muhalefetin hedefi de iktidardakini devirip iktidara gelmektir. Ama **Yeni Türkiye’de** iktidarın, “*Ver Bilal’i, Al Hilal’i!*” diye posta koyup ondan sonra Bilal’i almak bir yana dursun neyi var neyi yoksa verip üstüne bir de ibrikçiliğe soyunan bir iç güvesi muhalefete alıştırığı için muhalefetin iktidara gelme çabasını “İktidarımızı devirmek istiyorlar!” diye şikâyet ettiğini neşeyle görebilirsiniz.

Normal şartlar altında insanlar aradan bir zaman geçtikten sonra eski başarıları olduğundan daha büyük

görmek ve göstermek eğilimindedir. Prekazi'nin Monaco'ya attığı frikik golünün mesafesi her geçen yıl büyüyerek kaleden kaleye bir atışa doğru ilerlerken, askerliğini yapan her Türk gencinin ortalama üç atışından birini tutturabildiği atış talimleri olimpiyat rekorlarına dönüşüverir. Ama insan yaptıklarını şahit olduklarını abartırken bunu yine asgari mantık sınırları içerisinde gerçekleştirebilir. Prekazi'nin şutu futbol oyun kurulları dahilinde telifazı mümkün olmayan sayılara ulaşmaz, standart bir futbol sahası uzunluğu olan 105 metreyi geçerek 200 metre olmaz, askerde atış yapan Türk gençleri (en azından yer kaçı hariç) talim sırasında piyade tüfeğiyle sekiz kilometre ötesini vurduğunu falan ileri sürmez. Ama **Yeni Türkiye'de** on beş yıllık iktidar, yaptıklarını abartırken Slikon Vadisi'nde yaşanan gelişmelerden kendine pay biçmek bir yana dursun, dünya üzerindeki toplam ağaç sayısından fazlasını ülkeye diktiğini ileri sürmeye ve kendisinden önceki iktidarların açtığı üniversiteleri, kurduğu kurumları da kendisi kurmuş gibi anlatmaya başlamış, bunun da daha ilerisine giderek hiçbir zaman kurmadıkları saat kulelerinin muhafefet tarafından yıkıldığını dahi iddia etme **noktasına** varmıştır. Anlaşılan o ki Anadolu coğrafyası henüz on beş yıl öncesine kadar Tuncç Devri'ni yaşarken **Yeni Türkiye** iktidarıyla asızın çağ atlamış bulunmaktadır.

KAC YIL ODU
FIRAT BUDACI

“Hülya” filminde, “Beni yutamayacaksın İstanbul! Bir gün o kadar büyüyeceğim ki, bana ‘İbo’ diyemeyeceksin, ‘İbrahim Bey’ diye sesleneceksin!” diye bağırın İbrahim Tatlıses, ihalasını kazandığı “Kuzey Irak Milli Piyango” suna “İbo Bingo” adını vereli **8 yıl**,

Emre Altuğ, bir aylık hamile olan eşi Çağla Şikel için, “O benim pıhtımın annesi,” diyerek çocuğa isim takma konusunda acele edeli **10 yıl,**

Esra Ceyhan, Sabah gazetesindeki köşesinde, sabahları uyandığında güneşe, “Ay sen yine çıktın mı, yine parlak mısın, sıcak mısın, akşama kadar hep öyle kal emi, canım benim, sarıcığım...” diye seslendiğini açıklayalı **15 yıl,**

“Harika çocuk” Bedri Baykam, “Dadaist”
barın açılışında iki kadına yağlı güreş yaptırılı
25 yıl,

Kafayı uzatmadan köşenin öbür tarafındaki düşmanı vurmak için “Krummlauf” adı verilen “eğri namlulu tüfek” icat edileli tam **74 yıl**,

Neşet Ertaş'ı tanımadığı için eleştirilen Nil Karaibrahimgil, "Kimse kimseyi tanımak zorunda değil, ama olay nedeniyle sayemde Neşet Ertaş tanındı," diyerek avantajlı duruma geçeli **9 yıl**,

Kendisini dinlemeye gelen Fatih Terim'e iltifat etmek isteyen Mahsun Kırmızıgül, "Siz Türkiye'nin en iyi vantilatörüsünüz," diye sürçeli **12 yıl,**

Ay ve gün isimlerini kafasına göre değiştiren Türkmenbaşı Saparmurat, ocak ayına kendi ismini verirken, nisan ayına “Kurbansultan Ece” adını vererek annesini de ihmal etmeyi **16 yıl,**

Agatha Christie'nin "The Hallowe'en Party" isimli kitabı Altın Kitaplar tarafından "Elmayı Yılan Isırdı" ismiyle yayımlanalı **45 yıl,**

Paris'te bir grup öğrenci, bütün üyelerinin 30 yaşına gelmeden önce imtihan etme sözü verdiği "İmtihan Kulübü" isimli bir kulüp kuralı yaklaşık **170 yıl olmuş**. (Üyelerden sadece biri imtihan etti.)

SOSYAL MEDYA ÜZERİNDEN ÜNLÜ MODELE AHLAKSIZ TEKLİF!...

"BİR MİLYON DOLARA BOKUMU YER MİSİN?"

Merhaba.

æ Tankut Ağabey'in devasa güneş gözlükleri, yaz mevsiminin müjdecisi gibiydi adeta o gün. Bu arada "adeta" demeyeli de yıllar olmuştu, iyi geldi. Vücut istiyor. Arada bir vücut bunu istiyor. Çay ocağıma düştü resmen yaz. Geri dönüşü olmayan bir yaz'dan bahsediyorum. O gözlükler ki, boyutunu Jurassic Park gibi düşün, eskilerin pilot gözlüklerinden düşün, kahverengi camlarını yukarıdan doğru bir gönül köprüsü gibi birleştiren kemik çerçevesini düşün. Düşün yani bunları. Düşün ki Tankut Ağabey'i ancak anlayabilisin. Köprülü gözlük, kafadan çok başka bir şey bir kere. Köprülü gözlük takabilmek için eskilerin çok önemli kişilerinden biri olmak gerekir. Tankut Ağabey olmak gerekir. Bir Tankut Ağabey kolay yetişmiyor. Ben mesela taksam şimdi o gözlüğü olmaz. O gözlük bu sığmaz durmaz. Sırtır. Sırtır derken yani, gözlük sırtır. Gözlüğün kendisi güler. Şu düşüğüm hale bak der, sinirleri bozulur. Ama belki ileride ben de olurum önemli bir insan, o gözlüğün de... neyse, ne diyordum, Tankut Ağabey. "Dinle, bak ne anlatacağım sana çocuk" diyerek başladı anlatmaya. Gözlüğü de onayladı, "çocuk ya daha" dedi. Bir an gözlüğe dalmamak için zor tuttum kendimi. Tankut Ağabey gülümsüyordu bir yandan da. "Ben çocuk iken bizim evde ahşaptan bir oyuncak vardı, ahşap yani, hacıyatmaz'ı bildin mi, hah, o, ahşap hacıyatmaz, oynar dururdum onun ile, ahşap hacıyatmaz ile, nasıl yatmıyor ki acaba diye hep düşünür dururdum, nasıl oluyordu da dengede kalıyordu namussuz, aklımı hep meşgul ediyordu öyle, biz neden öyle değildik mesela, en ufak bir darbeye yıkılıyor ya hemen, bir hacıyatmaz kadar olamıyoruz, meraklı duramazdım hacıyatmaz'a baktıkça, ahşap hacıyatmaz'a, aklım fikrim hep bu ahşap hacıyatmaz'daydı, eve gelen herkese sorar idim, geçitirlerdi beni öyle hep, anlatmazlardı tam, bir gün baktım olacak gibi değil, sinmiyor içime bir türlü bazı şeyler, kesiverdim testereyle ahşap hacıyatmaz'ı orta yerinden, meğersem ağırlığı vermişler dibine, o olmuş, şuncacık bilgiyi vermedikleri için murdar ettim resmen ahşap baba'yı, içinden bir şey çıkar diye bekledim, çıkmadı işte öyle, dün gece de rüyama girdi o ahşap hacı, Emirgan'da kocaman bir yokuşta, kıy ama, buzlu yolda, tepisilerin üzerine oturmuş, aşağılara doğru kayıyorduk öyle aşağı mahallelere kadar, benim tepsi işlemeli kıymetli gümüş tepsi, hacıyatmaz'ın altında metal tabldot tepsi var, yahu ne eğlendik, yahu çocuklar gibi, vallahi yahu, çıkıp çıkıp yokuşun başına, hep saldı kendimizi yeniden aşağı, çok eğlenirken biz öyle, yanımızdan, son derece ihtişamlı bir bambu kızak ile Zeki Müren geçti bir ara, fırtına gibiydi, böyle bir rüya gördüm işte, rüyalar güzeldir, rüya gibi olsun senin de hayatın" dedi, ve çenesini her zamankinden daha fazla ileriye doğru uzatarak, teknesine doğru yol almaya başladı. Önce çenesi gitti. Güzel kafayı yediğini düşünüyorum ben Tankut Ağabey'in. Tırlatılacaksa da böyle tırlatılmalı diye geçirdim içimden, giden Tankut Ağabey'in ardından.

æ O değil de, güvercin'in ürküp, az havalandıktan sonra, "madem bir kez havalandım" deyip, bayağı bir uçup gitmesi çok komik geliyor bana. Manyak bence güvercin. En son yine Doğancılar Parkı'nda oldu. Güvercinlerin arasından geçiyordum öyle. Ürküp de havalandı güvercinler bastılar gittiler yine. Bakakaldım giden güvercinlerin ardından. Hayır ben seni görüyom. Çok ürksen anlarım. Aklın çıksa korkudan anlarım. Öyle bir durum da yok. Az ürkütün sen. Senin çevrendekiler hiç bile ürkmedi, yani o kadar az ürkütün. Bu kadar az ürkmeye bu kadar çok uçmak ne peki. Anlasam kafayı yiyeceğim. Hayır beni de üzüyorsunuz. Diyorum acaba bir yanlış mı yaptım diyorum. Hayır bir yanlış yapmadım. Siz manyaksınız. Pisler sizi be artık ya. Yemin ediyorum sizin yüzünüzden ruh hastası oldum olacağım, o olacak. Pisler sizi be. Aaa, yeter artık ama ya. Yeter artık bu üzerime üzerime oynamalarınız. Yeter lan.

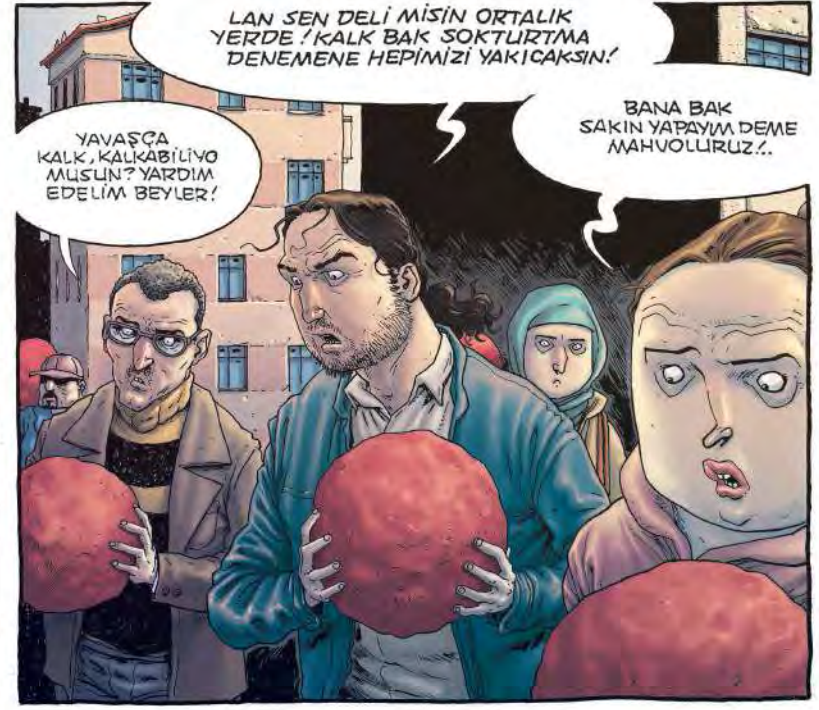
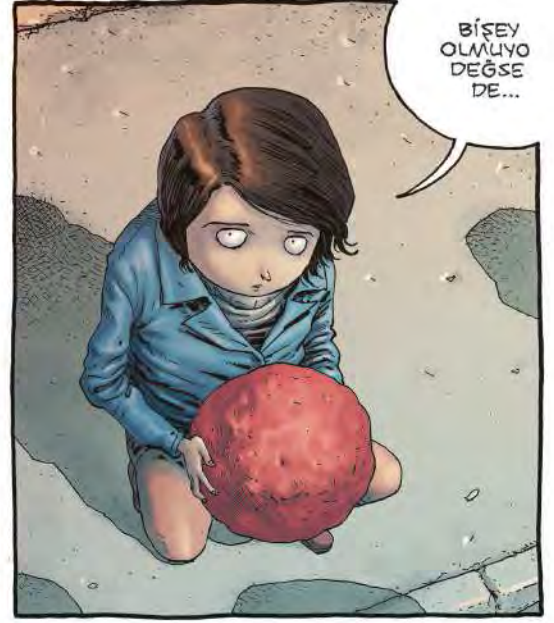
æ Televizyonda gördüğü şahane kızlara bakıp bakıp, "sen niye bunlar kadar güzel değilsin" diyerek karısını döven adam'la benim oyum bir mi şimdi.

æ Geçenlerde bir arkadaşımı aradım, "napiyorsun" dedim, "çiçek suluyorum" dedi,

YERALTI ÖKÜLERİ

"taş devri"

ERSİN KARABULUT
Geçen haftadan devam

-DEVAMI HAFTAYA-

ne bileyim, hoşuma gitti.

æ Geçenlerde de trafikte önümdeki araca hafifçe çarptım. Kabahat bendeydi. Çünkü her zaman için arkadan çarpan kabahatlidir, bu budur yani. İndim araçtan, tam öbür diliyordum ki, öndeki araçtan adamın elinde sopayla çıktığını gördüm. Özüümü de duymuş oldu, sopasını da hemen sakladı. Fakat ben o sopayı görmüştüm bir kere. İşte şimdi insan s.kertmenin tam sırasıydı. "Acaba" dedim, "siz nasıl bir insansınız acaba" dedim. "Ha yok ya, bazen ileri geri konuşuyorlar da o yüzden" dedi. Dedim

"sus ve sadece beni dinle". "Görüyorum ki hem sizin hem de benim aracım da bir hasar yok, ama olsaydı bile hemen ilkel gibi sopayı mı davranmak gerekiyordu acaba" dedim. "Nerede yetişiyorsunuz, ne yiyorsunuz, nasıl kodlanıyorsunuz, nasıl bir modelsiniz hiç bilmiyorum ama ben şimdi o sopayı sizin beyninizde patlatsam hoşunuza gider mi acaba" dedim. Her saniyemde biraz daha psikopatlaştım. Bayağı, net korktu eşşek. Sonra da bisikletimle yoluma devam ettim. Çünkü aslında böyle bir şey olmadı. Ben sadece trafikte bisiklet kullanırken böyle

bir anı hayal ettim, ve ilk kez hayali bir kavgamda da üstünlük yakaladım, o oldu.

æ Hoşça kal.

"İlahiyya"
16 Haziran Cumartesi / Kadıköy Bahane Kültür / Saat: 21.00 /
bilgi: 0216 345 54 49
18 Haziran Pazartesi / Eskişehir Dudes Stage / Saat: 21.00 /
bilgi: 0535 399 98 56
19 Haziran Salı / Ankara If Performance Hall / Saat: 21.30 /
bilgi: 0312 418 95 06
22 Haziran Cuma / BKM Mutfak Çarşı / Saat: 21.45 /
bilgi: 0212 327 72 00

Furkan Özçoban

Bazı milletleri övmeyi çok seviyoruz. Tabii öveceğimiz ülkelerde ülkedeki hangi kampa mensup olduğumuza göre değişiyor. Hani istisnaları olsa da liberallerimiz Amerika

Birleşik Devletleri övgüsünden vazgeçmez. Ha sağcısından solcusuna herkesin bir Alman övgüsü vardır üç aşağı beş yukarı ama o da dönemsellik gösterir. Bana sorsanız mesela ben size yarım saat on dokuzuncu yüzyıl Almanyası övebilirim ama tabii kulağımdan tutup zaman makinesiyle on dokuzuncu yüzyıl Almanyası'nda götürüp koysanız hayatım kayar, sakal içinde kalmam bir yana onca çalkantıda herkes kendini kurtarır olan bana olur. Marx'a yancı yazılsam o kendini kurtarır ben keriz gibi zindana düşerim. Ha onun dışında nedir, mesela sosyalistlerden başka pek kimse uzun boylu Küba veya Sovyetler Birliği övmez. Polonya'yı öyle sanıyorum ki yurt sathındaki az miktardaki katolik kardeşimizden başka kimse övmez, Polonya'nın öyle bir kaderi var. Bunun Polonyalılıkla da bir ilgisi yok, misal Polonezköy süper, Varşova kadar polonyalının yaşadığı Şikago ne güzel ama Polonya'nın kendisinde bir övülememezlik var. Ya düşünün Polonyalı'nın yurtdışına transfer olamayan futbolcusu bile bir yolunu bulup gerekirse Papa olup Vatikan'a yerleşiyor. Milliyetçiler genel olarak tarihteki Türk devletlerini övüyorlar ama arada şaşırp Cengiz Han'ı, Moğollar'ı övdükleri de olmuyor değil.

Ha nedir, özetlemek gerekirse solcumuz solcu memleketleri, liberalimiz kapitalist memleketleri, milliyetçilerimiz eski Türk devletlerini pek bir övüyor. (Frankofonlarımızı saymıyoruz, onlar her koşulda Fransa övüyorlar.) Peki siyasal islamcılarımız? Yahu o konuda bir asrı geçen bir geleneğimiz var, bizim siyasal islamcılarımız hunharca Japonya övüyorlar. Ha Japonun üretimini tekniğini falan herkes yine Almanya gibi az çok övüyor övmesine de, siyasal islamcılar komple Japon kültürü hastası. Karateden desen o da değil. Muhtemelen vaktiyle on dokuzuncu yüzyılda falan emperyalistlere karşı emperyalistlerin silahlarını kullanmayı çok çabuk öğrenip karşı koydukları için "Ah biz de onlar gibi edeydik de Osmanlı yıkılmaydı," diye düşündükleri için olabilir. Zaten "Batının ilmini alalım ama ahlakını almayalım," lafı da buradan geliyor. Japonlar batının tekniğini almış ama kendi ahlaklarını olduğu gibi korumuş ya.

Ama siyasal islamcının bu kadar övdüğü Japonya da düşüncecek olursanız genel olarak kullanılmış kadın kilodu otomatlarıyla ünlü bir memleketimiz. Hayır, herkes kendinden mesul, sokaklarında ayı oynatılan, basbayağı vahşi hayvanların şehir ortamında fink attığı ve daha fenası damacanaların bile güvenliğinin olmadığı bir ülkede yetişmiş bir adam olarak gidip elin Japonunu kınayacak değilim, o da kullanılmış kadın kilodunu çok seviyormuş, onun otomatını koymuş, insanlar acil durumlarda yedi gün yirmi dört saat kirli don satın alabilsin istemiş de bizim siyasal islamcının övgüsüne neden mazhar oluyor onu anlamıyorum. Yani bu açıdan bakacak olursak batının teknolojisini aynen alalım ama burada damacanaya ve de nikah düşen her şeye tam gaz devam demek istiyorlar gibi oluyor.

Ha beni mi sordunuz? Ben onun cevabını çok evvel verdim arkadaşlar, benim favori memleketim her zaman San Marino'dur. Bunca yıldır bir tek San Marino vatandaşının bir yamağını görmedim, neticede tarihçi sayılırım, bin beş yüz yıllık tarihinde de San Marino'nun bir yanlısını da okumadım. San Marino candır.

HOBBİT: Beklenmedik yolculuk.

ve SİNEM
falsız kalmıyor...

cihan kılıç

@kaansezyum

Huzur ve Huzursuzluk

Hep aranan ama az bulunan ilginç bir olgu. Huzur... İnsanlar hayatlarını onu bulmak, ona ulaşmak için geçiriyor. Yıllarda mal gibi işe gidip geliyorlar. Sevmedikleri, hoşlanmadıkları insanlarla zaman geçiriyorlar. Neymiş, yılda bir, hadi bilemedin iki hafta tatil yapmak huzur bulmak için. E geri kalan 350 küsur gün ne olacak? Nerede bulunur parayla satın aldığın huzur?

Yani böyle bir şeyi öncelikle bilgisayara parça toplayanlar sevmeyiz. Siztem pek verimli değil sanırım. Yani fiyat performans oranı olarak. Tüm yıl çalışırsanız sonra bir hafta ne olduğu belirsiz bir şekilde 'Huzur'u ara. Zaten huzur da bu değil...

Akıllı, bilgi ya da bilgisizlik bile huzur verebiliyor.

Bilgi arttıkça huzur da artar mı yoksa azalır mı? Bu ikilemden nasıl çıkacağız? Tek yol evrim mi? Sanmam... Hayatta ve Fotoşopta tek bir doğru olmadığı gibi, tek bir huzur da yok bence. Huzur kavramına böyle bakarsak işleri daha kolaylaştırabiliriz sanki.

Bundan yıllar önce bir hükümdar, ülkesindeki en işinin ehli, en güvenilir, en korkusuz, en çekingen, en sıkıntılı, en inançlı,

en mutlu, en tatsız, en eğlenceli insanları ülkenin dört bin yanından toplayıp bir ay boyunca bir toplantı düzenlemiş... Amacı kafasına çocukluğundan beri takılan bir sorunun cevabını bulmakmış. İlginçtir ki bu yöneticinin anası babası, onu çok iyi yetiştirmiş. Hiç dövmemiş, hep desteklemiş, ırsından gelen gücünü kötüye kullanmaması gerektiğini, herkesi bir insan, bir canlı olarak görmeyi çok iyi öğretmiş. Aynı zamanda çocuklarına her zaman kendi verdikleri derslerin ya da öğütlerin bile yanlış olabileceğini, ona öğütledikleri ya da önerdikleri her şeyi tekrar kendi aklında sorgulamasını öğütmüş bu anne baba. Normalde biliyorsunuz böyle yöneticiler olmaz. O yüzden sadece masallarda böylesi sağlıklı, böylesi akıllı başında yöneticiler olabiliyor.

Aynı Kara Panter filmindeki saçma durum gibi. Düşünsene, en ileri medeniyetsin dünyadaki, elinde vibranyum diye acayip bir maden var. Aynı hamsi gibi neyini yapsan süper oluyor ama gel gör ki monarşiyle yönetiliyorsun. Ha bir de seçimler olmuyor, seçimler yerine dayak var. Kralı kim dövse, yeni kral o oluyor. Stan Lee'nin beyninin sulandığı dakikalar... Sonuçta Stan Lee'ye de kızamayız, adam Marvel evreniyle günümüz insanları için yeni bir mitoloji yarattı. Yeni yalanlar, yeni inançlar, bir şekilde eski inançlar kadar da para kazandırıyor... Neyse

meselemiz Marvel ya da DC evrenleri ve bunların mitolojik yapısı ya da gelir modeli değil. Konumuza geri dönelim.

Hükümdar ülkesindeki en akıllı başında, en marjinal, en şursuz, en çılgın, en sıkıcı, en munis tipleri sarayına çağırır. Onlara tek bir soru sormuş: Huzur nedir?

Hepsi kendi kendine, kendisinin doğasına göre açıklamaya çalışmış. Kimi demiş ki "Geçmiş bir güne asla geri dönemeyiz. Geleceğe de sahip olamayız, şu anda olmak huzurdur"... (Sonra bunun Bojack Horseman dizisinde kullanılacağını biliyor muydu acaba?)

Bi tanesi (kel olan) "Acı kaçınılmazdır, ama acı çekmek size kalmıştır, bunu kabullenmek huzuru getirir" demiş.

Başka bir kel olan –nedense ilkinin de tıpatıp aynı bir tipi varmış– "Dolu bir hayat yaşamak için daha fazla şeye ihtiyacınız olduğunu düşünmekten

kaçınır. Hastalık, acı çekme ve ölüm, hayatın içindedir. Bunları kabul etmeyi ve şu anda, burada ve şimdi var olmayı öğrenmeliyiz. Mükemmel hayatı elde etmek için uğraşmayın. Güçlüklerimizi aşmanın, öğrenmekle gerçekleşeceğini unutmayın. Hayatın kusurlarını kabullendiğinizde daha az hayal kırıklığı

yaşarsınız. İçinizdeki açıklığı özgür bırakırsınız ve günlük stres ve sıkıntılardan daha az etkilenirsiniz. Değişikliklerden mutlu olun ve bunların tadını çıkarın. Alistığınız şeylerin bir gün yok olabileceği gerçeği sizi korkutmasın. Hayatımızdaki bütün olumsuzlukların bir gün yok olacağını ve hissetmesini bildiğimiz takdirde güzel şeylerin kalbimizde kalacağını unutmayın. Kişiliğiniz ve varlığınız, kendinize verebileceğiniz en iyi hediyedir. Tadını çıkarın ve hayatınızın her günü kendiniz olmayı öğrenin. Olmak istediğin yerde, yapmak istediğin şeyi yapabilmek ve bunun farkında olarak bundan mutlu olmaktır" demiş.

Huzur nedir? Rahatlık mı, sağlık mı, sevdiğinizin seni sevmesini, sevmek mi sevimlik mi yoksa yavru bir hayvanın senin yanında karnı tok bir şekilde mırılayarak uyuması mı, inanç mı, yapacak işinin olmaması mı, sorumluluk sahibi olmak mı yoksa sorumluluksuzluk mu, birilerine bir şeye bağlı olmak mı yoksa kimseye bağlanmadan bir ağaç gibi tek başına yoksa bir orman gibi hep birlikte olmak mı, koskoca evrende var olup onun bir parçası olduğunu hissetmen yoksa o evrende hiçbir anlamının olmadığını farketmen mi? Belki de hepsinin bir sandöviç gibi yan yana olduğu bir hal midir?

Yine huzuru ararken huzurunun kaçması mı yoksa? Bu rahatsızlık mı sana huzur verecek? Tam bilemiyorum ama belki siz bunu bulabilirsiniz.

Unutmayın, **kaybettiğiniz şeyler, en son nereye koyduysanız oradadır.**

Sevgiler.

Resim: Caspar David Friedrich

Mustafa Satıcı

instagram.com/cemguventurk

CEM GÜVENTÜRK

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

ÖLMEYECEĞİM

Doktor, "Zayıfsınız ama bir bezin karaciğeri var sizde," dedi. Aklıma, "şişman", "NBA", "şapka", "dev şort" kelimelerinden oluşan genç bir Amerikalı görüntüsü geldi. Tişört numarası 32'yd. Bir kanepede, kucağında kızarmış tavuk kutusuyla oturmuş, yüzüne vuran televizyon ışığı eşliğinde yağlı bacaklarına vura vura kahkahalar atıyordu. "Obez karaciğeri" deyince ancak bu görüntüye

ulaşabilmem, iç organlarımızı tek başına hayal etme geleneğine sahip olmamamızdan kaynaklanıyor. Daha o an, doktor maceramı arkadaşlara anlatırken bu dramatik tanımlamayı sık sık kullanacağımı hissettim. İnsan evladının yaşamını sürdürülebilmesi için dramatik öğelere ihtiyacı var. Hastalık tarihimizin en güçlü kavmi olan anneler, "Doktor, sen bu ağrılarla nasıl yaşıyorsun" dedi! klasikleri büyük bir gururla haykırırken varoluşlarını sağlamlaştırıyorlardı. Hastalık tarihimizin en zayıf kolu olan babalarsa "Bi şeyim yok benim!" diye diye, "bu ağrılarla nasıl yaşadığı" konusunda tıp bilimini hayretlere düşüren uzun ömürlü annelerin yanında eriyip gittiler. Bense hastalık tarihinde henüz bir varlık gösteremeyen oğul boyundandım. Acemiydim. Ne yapmam gerektiğini bilmiyordum. Elimde obez bir Amerikalının karaciğeri vardı. "Yani karaciğerim büyümüş mü?" diye sordum doktora. "Yağlanmış," dedi. (Kanepede oturan hayali Amerikalı tişörtünü çıkardı, belinden meme seviyesine kadar 5-6 kat yağ tabakası ortalığa yayıldı). Doktor, "Çok alkol alıyor muyuz?" diye sordu. Çoğul konuşmayı seven insanlardan biriyle karşı karşıyaydım. Sanki doktorla her gece beraber içiyormuşuz da o bilincini kaybedip sabah ayılınca durumu bana soruyormuş etkisi yaratan bu çoğul soruya gülmek zorunda kaldım. "Pardon aklıma bir şey geldi de" diyerek manasız gülüşümü açıkladıktan sonra soruyu cevapladım: "Yok, en fazla haftada bir falan," Yalan söylüyordum, "haftada bir" içmediğim gün sayısydı. "Sosyal içiciyiz yani?" dedi. Evet, sosyal... dedim. Literatüre geçecek bir vakayla karşı karşıya kalmış gibi, "Enteresan, yani zayıfız, fazla alkol kullanmıyoruz, ama kolesterol ve trigliseritimiz çok yüksek, karaciğerimiz bir obezinki gibi..." dedi. Ortaklığımızı bozmamak için çoğul sordum: "Peki napıcaz?" "Diyet yapıcaz," diyerek bir kâğıt uzattı. Kâğıdın başında "diyet listesi" yazıyordu. Yasaklar arasında ilk "sakatatlar" gözüme çarptı. "Kokoreç bu!" dedim içimden. Moralim bozuldu.

Eve gidince, ülkemizden Osman Müftüoğlu ve Amerika'dan Mehmet Öz'ün biz kolesterol mağdurları ve karaciğeri yağlılar için önerilerini araştırdım. Sağlıklı yaşam konusunda tam bir cahilmişim. Mesela yaban mersinini, Avrupa ve Amerikalı halaların, pişirip soğuması için pencere kenarına bıraktıkları turtaların içine konan bir film meyvesi sanıyordum. Meğer benim ilacımış. Okudukça, meleyen sevimli koyunların düşmanım olduğunu, pastanelerin kalp şeklinde hazırladığı kurabiyelerin kalp krizini simgelediğini ve yeme ihtimalim olmasa da kaz etinin tam bir bela olduğunu öğrendim. Bir avuç fındıkla 1 yıl, üzüm çekirdeği yutarak 1 yıl daha, ceviz kırarak 1 yıl daha, balıktan omega-3 sağarak 1 yıl daha, market raflarında kefir arayarak (bkz. şişe ayranların yanı) 1 yıl daha... derken tam 10 yıl fazla yaşayabiliyordum. Azmedersem "dipçik" denilen bir mertebeye ulaşmam mümkündü. Yaban mersini yiye yiye 80 yaşında öldüğümde kimsenin bu ölümüne inanmamasını sağlayabiliyordum. "Allah Allah dipçik gibi adamdı," dedirtebilirdim ardından, "daha dün elinde yaban mersini torbasıyla merdivenleri ikişer ikişer çıkıyordu..." Keyfim yerine geldi. Bugüne kadar diyet ve sağlıklı yaşam konusunda dalga geçmişim. Okudukça açıldım, doğanın mucizeleri karşısında hayrete düştüm. Ve en önemlisi "bir avuç" demeyi öğrendim. Öğrendiklerimin heyecanı, aynı gece "bir avuç" fındıkla kolesterole savaş açtım. Fakat ne yazık ki diyetle ilk gün tecrübesizliğinden olacak, 2. avuçla devam ettim. Fındık çok güzeldi. 3. avucu engelleyemedim. 4. avuç kolesterolün kesin zaferiydi. Yenilgiyi kabul edip 5. avuca geçtim. Paket bitince kendi kendime dedim ki, "Asıl yarın başlıyorum diyet..."

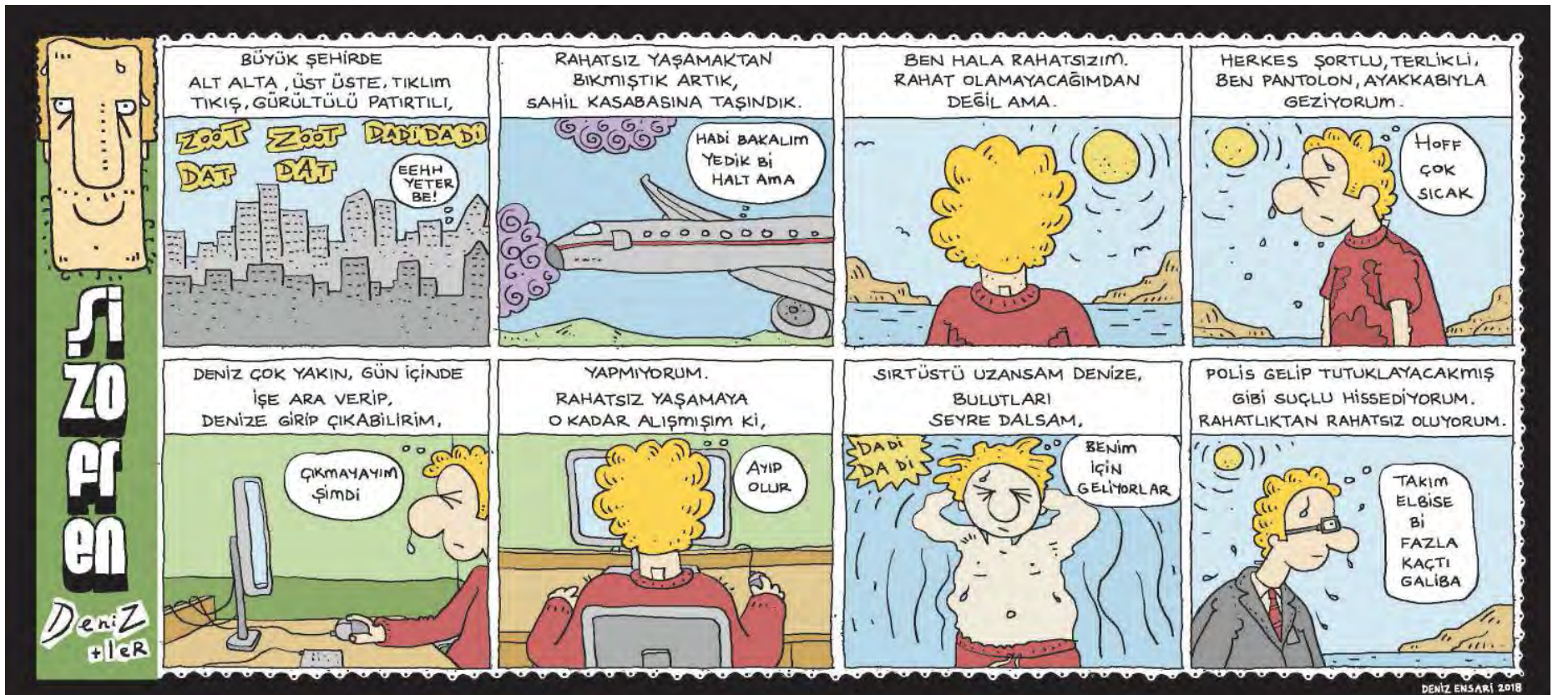
Diyete başlayalı bir hafta oldu, avuçlarıma biraz daha hakimim. Sık sık, "balık" demeye başladım. Suşi konusunda çok sevdiğim bir arkadaşımın yardımıyla ciddi mesafeler kaydettim. Rahatlıkla California roll siparişi verebiliyor, çubuklarla sağlığı kısıtlatabiliyor ve böylelikle uzun yaşayan Japonların izinden yürüyebiliyorum. Henüz bir şey kaynatıp içecek fırsatı bulamadım, ama kaynar sulara bol bol yeşil çay poşeti salladım. Bilimsel değil ama kolesterolümün düştüğünü, karaciğerimin yağlanmaya son verdiğini hissediyorum. Daha çok evde yemeye çalışıyorum. Her dakika düşman yiyecekleri kakalamaya çalışan acımasız bir dünya var dışarıda. Dışarı çıktığım geceler tertemiz ve sağlıklı beslenmek, midye ve kokoreçlerle bezeli sokaklardan geçerken bir zulme dönüşüyor ama direnmeye çalışıyorum. İnsan biraz

bira içince, midyenin içine girip kapağı kapatmak, kokorece sarılıp dönmek istiyor. Geçenlerde böyle bir gecede, arkadaşım Hakan yarım kokoreç, üstüne de 15 midye yemesine ve beni de günaha davet etmesine rağmen kendimi tutmayı başardım. Kendimle gurur duyuyorum. Dün akşam tam tahıllı ekmek, balık ve salata yedim. Gece karnım acıktı. Fındıkta avuç dozajını hala tam ayarlayamadığım için "bir avuç" konusuna hiç girmedim. Evde fındıktan başka kolesterol düşmanı olmadığı için de biraz zorlandım. Diyetim konusunda henüz tam bilinçlenmeyen bünyem karaciğerime aldırmandan sürekli bir şeyler istiyordu. Ama diyetimi bozmamaya kararlıydım. Azmettim, hiçbir şey yemeden aç aç yattım. Biraz sıkıntılı geçti gecem:

Son Akşam Yemeği

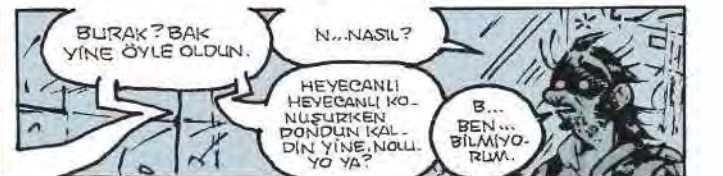
Bir ciğercideyiz. Yanımda sağlıksız beslenme konusunda en yakın dostum Hakan, suşisi bana sevdiren arkadaşım ve obez Amerikalı; karşımda Osman

Müftüoğlu, Mehmet Öz ve Yaban Mersin'i oturuyor. Masaya bakıyorum. Bu masada uzun şişlere geçirilmiş ciğerlerin, etlerin, ezmelerin arasında kolesterol düşmanı sayılabilecek tek şey maydanoz. Böylesine mükellef bir sofradan sadece maydanoz yiyerek kalkmak mümkün değil. Bir süre sabrettikten sonra, ciğerlerden birini lavaşın arasına sarıp şişi çekiyorum. Doktor Oz, "Hayır Fırat!" diye bağıyor. Hakan, "Hacı çok güzel, ye sen," diyerek onu susturuyor. Amerikalı, "Ye adamım," diyerek Hakan'ı onaylıyor. Amerikalı ciğerleri çok hızlı tüketiyor ve boşalan her şişi eliyle tuttuğu göbük katmanlarına geçiriyor. Ortada hiç kan yok. Suşiyi sevdiren, "Gidelim buralardan," diyor. Profesör Oz, yanında oturan Yaban Mersin'i öpmeye başlıyor. İçimde tanımlayamadığım bir sıkıntı var, kendimi günah işlemişim gibi hissediyorum, ama bir yandan yemeye devam ediyorum. Tamamen kontrolsüzüm. Sürekli bir şeyler kaynatıp içmem ve içimi temizlemem gerekiyormuş gibi hissediyorum. Ama ne suyu kaynatmam gerektiğini bilmiyorum. Osman Müftüoğlu'na soruyorum, cevaplamıyor. Hakan, "Ciğer yemek karaciğere iyi gelir" iddiasında bulununca bir an ferahliyorum. Söyledikleri çok mantıklı geliyor. Amerikalının göbeğindeki şiş sayısı gittikçe artıyor. Suşiyi sevdiren ağzıma California veriyor. "Japon çok iyi, fakat beyaz pirinç ne olacak?" diye mırıldanıyorum. Profesör Oz, masadan kalkıp esneme hareketleri yapmaya başlıyor. O ana kadar sükunetini koruyan Osman Müftüoğlu kulağıma eğilerek, "Ciğerleri bir taşım kaynat, ılıdıktan sonra sabah akşam birer bardak iç," diyor. Amerikalı göbeğine bir şiş daha soktukten sonra ölüyor. Çok telaşlanıyorum. Doktor Oz'a, "Bişeyler yapsana!" diye bağıyorum. Doktor Oz, "Benim Amerika'ya dönmem lazım," deyip koşarak uzaklaşmaya başlıyor. Arkasından bakıyoruz. Osman Müftüoğlu, "Maşallah dipçik gibi!" diyor.

Çarpışma İpek & Burak

yazan 4222 oky

Haftaya: İpek ve Ozan aynı evde...

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

“Gelir dalgın bir cambaz./ Geç saatlerin denizinden,/ Üfler lambayı,”

Ece Ayhan

Gizli bir işaretle birbirlerini tanımış iki casus gibi hafif tedirgin/ürkek bir bakışla çok kısa bir bakışıyoruz. Nedense ceketliyim. O amca da. Çapraz geçiyoruz. İkimiz de “teşkilattan”ız. Çok sıcak. Aşırı sıcak. Hurma yaprakları kıpırtısız. (Antalya)

KÖPEK

Tuhaf, (hiç rastlanmadık) bir pozda insan gibi kaldırıma sırtüstü yatmış, patilerini, bacaklarını olabildiğince iki yana açmış öylece kıpırtısız havada, asılı tutuyor.(ağzı da açık iyice) Sürekli bitişik, kapalı duran köşe bucağını, ara yerlerini havalandırmaya çalışan o zavallı iri köpek. O biçare. Serinlemek için. Koca kalın, kabarık, yer yer de kopuk, topak topak olmuş kirli kürküyle. Ana caddenin kaldırımı. O zavallının o mecburi pozu bozuluyor birden. Başında durup patilerini tutanlar. İki kadın. Biri bırakıp diğeri kavriyor. “Ay

sen naaptın ööle, ay ay ayy” O biçare mecbur kalıp “ilgileneiyorlar, ayıp olmasın şimdi, ilgileri karşılıksız kalmasın” gibisinden, yattığı yerden bakıyor onlara. Bir türlü de bırakıp gidemiyorlar. Kulaklarını çekiyorlar. Elleme bırak. Öyle sevgi olmaz. Hatta uzun uzun bile bakma. Konsantrasyonu bozulmasın. Eğlence olsun diye yapmıyor. Canı burnunda. Bak sen şort, atlet giymişsin. Onun kürkü sırtında.

AVM

Dışarısı kavruluyor. Avm buzdolabı gibi. ‘Karlı bir kış günü yazı’nın aynısı. Uçakların içi de aynı böyle. Niye o kadar abartılı soğuk. Bu soruları ceketli biri sorunca şimdi. Ciddiye alınır mı. Herneyse. Yürüyen merdivende iki tane “Apaçi” Çok sevinyorum. Ne zamandır görmemiştım. Ne oldular? Dışlanan, gülünç bulunan, sürekli aşağılanan delikanlılar. Varoşların, fakir mahallelerin. Nesi gülünç. Bana hiç öyle gelmiyor. O renkler, o saçlar. O tuhaf danslar. (içinde Punk’larda olduğu gibi bir karşı estetik aracıyla rahatsız etme, protesto çabası da var;”ben burdayım”) Bana çok yaratıcı geliyor tersine. Gözümü alamıyorum. Kendine ait,

Ece Ayhan

başka türlü bir estetik anlayışı. Evet. Seninkine benzemiyor olabilir. Nesi gülünç. Daha zengin gençlerin kıyafetlerine özeniyorlar, taklitçiler diye mi? Boş verin. (Hepimiz taklitçiyiz. Kişiler bir yana, ülkeler dahi –sistem, kapitalist sistem kendisi gibi yaşayabilen medeniyet mi bıraktı. Kendin gibi olmanı tehdit olarak görüyorlar, aynışmak mecburi–) Gülünçlük; Eski hikâye. Üst sınıflar alt sınıfları, yoksulları hep gülünç buldular. Her halleriyle alay ettiler. Dönüp de kendi mabatlara gülsünler. Taa bitinin yeni yeni kanlanmaya başladığı o ilk dönemlerinde bile burjuvazi sınıfı fakirleri, alt

sınıfları “kaba saba halleri”yle, ayarsız el kol hareketleri yaparken, itişir kakışırken, yamuk yumuk gülüşürken gösteren, onlarla alay eden tablolar ısmarlıyordu ressamalara. Alaycı, gülünç tablolar. (kendileri ise bambaşka; ağırbaşlı, ölçülü, vakur; meleksi tebessümlerle yüzlerinde, aynı dönemin

Hollandalı ressam Jan Steen

tablolarında)

Gülünçleştirmek; bu mizah meseleleri hep alengirli, gılgışlı bir iş olageldi. İki ucu keskin

Hollandalı ressam Jan Steen

bir bıçak. Büyük sorumluluk, dikkat gerektiriyor. (Kimi kime güldürüyorsun. Karikatür çizerken de hep ip üstünde bir cambaz ruh halinde olmak lazım, her yeri geldiğinde tekrarlıyorum burada–) O alaycı, aşağılayıcı tabloları tabii ki yine yoksul ressamalara yaptırıyorlardı. (Jan Steen’in ‘1626/1679’ resimlerini inceleyebilir meraklısı. Çoluklar çocuklar, dağınık, karmakarışık evler, bir hengame, bir curcuna– Hollanda’da “Jan Steen ev hali” diye bir deyim oluşmuş, bu tip ev halleri için–)

Herneyse.

Konuyu hafifçe değiştirerek bitiriyorum bu yazıyı; yine bir Hollandalı başka büyük ressam: Vah Gogh’un görüşlerinden bir alıntıyla : (doğu’nun resim sanatıyla ilgili) “Japon sanatı incelenince bilge, filozof ve zeki bir insanla karşılaşılır. Su götürmez bir gerçektir bu. Peki ne yapar bu adam? Neyle vakit geçirir? Dünya ile ay arasındaki aranın ölçümünü mü inceler? Hayır. Bismarck’ın siyasasını mı inceler? Hayır. Bir ot parçasını inceler” Otlar önemli.

Hepinize, dostluk , kardeşlik muhabbet dolu günler diliyor, bayramınızı da kutluyorum...

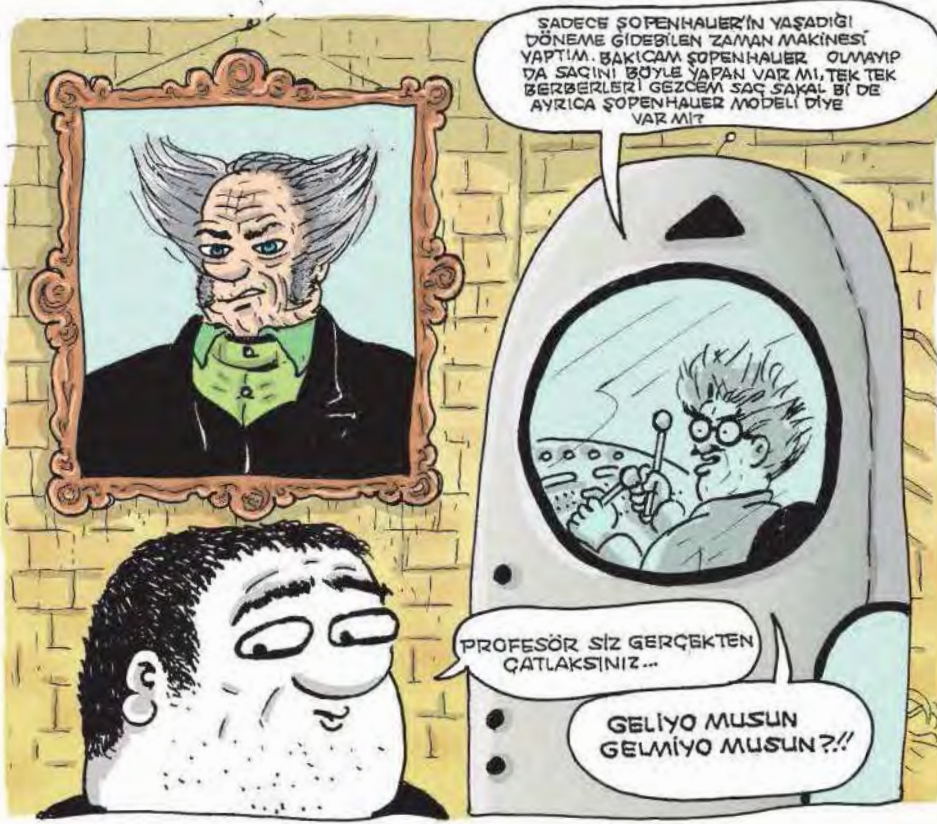
Uykusuz duvar takvimi hediye!

ÇIKTI!

Uykusuz dükkan

www.uykusuzdukkkan.com.tr

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

Geçen hafta-
dan devam.

YENİ HATTI TELEFONA TAKTIN MI?

TAKDIM...

MOBİL GARANTİ İNDİ Mİ?

İNDİ YENİ NUMARA TANIM-
LANDI!

AFERİM.

O ZAMAN ŞİMDİ BAŞLAYABİLİRİZ.
HAYDİ RASTGELE.

BENİM HESABI MI KULLANACAK-
SIN...

HERİLDİN OLUM DAHA GÜVENLİ.

NASIL LÖ DAHA GÜVENLİ BENİM İSMİM ÇIKMIYCAK MI?

SADECE BAŞ VE SON HARFLER GÖRÜNÜYOR...

HA EVET DOĞRU LAN?

SLAVE 07'DEN BAŞLIYORUM KENDİNİ İSPAT ET KÖPEK HESABIMA 50 TL YATIR...

ŞİMDİ YÜZÜMÜ FALAN GÖSTERMEYEBİLİRİM DEĞİL Mİ?

SENİN İNŞİYATIN DE, KURAL BİLE KOYAR SIN.

NASIL KURAL MESELA...

TAM TESLİMİYET KURALLARI...

27 YAŞINDA, BÖŞA RUHUNA AİT BİR SAHİ-BEYİM...
2) ŞU AN SANAL SEANS YAPIYO-RUM EĞER GÜVENİRSEM REAL GÖRÜ-SÜRÜM...FA-KAT BEN İS-TERSEM GÖRÜ-SÜRÜM, İSPAR-DAN NEFRET EDERİM...

KİKETA KİKETA

3) CİNSELLİK KESİNLİKLE YOK,TALEP EDENİ REZİL EDERİM. 4) KÖLE KONU-SUNDA SEÇİCİM,KENDİNİZİ DÜZ-GÜN İFADE EDİN 5)ÖN ÖDEME AUYO-RUM.

BİRAZ CABBAR Bİ LİSTE OLMA DI MI?

YOK KIZIM İYİ BÖY-LE KENDİNDEN EMİN.

NEYSE ZATEN İLK BAŞLAR-DA Bİ NUMA-RA YAPMA-YIZ YAVAŞ YAVAŞ KERİZLE-RİZ...

TABİ LANN ÖNCE Bİ AYAKLARI ALIŞSIN...

BA BA BA HEMEN YAZDI //TÜM VARLIĞIM SİZİNDİR LEYDİM,BEN SİZİN ZAVALLI KERİZ KÖPEĞİNİZİ ALÜTEEN SÖMÜRÜN BENİ...

YALNIZ ATARDA SÖYLE AYAK FALAN ÇEKİP KOYMAK LAZIM...

AFERİM ŞİMDİ BANA İYİ BİR KÖPEK OLDUĞUNU İSPATLA VE HESABIMA 50 TL YATIR.

ŞU SAHİBE,KÖLE HESAPLARINDAN BİRAZ FEYZ ALALIM.

ŞU SENİN HESAP NUMA-RANI SÖYLESEM...

317-76013...

Bİ YESİL ÇAY PATLATSAK MI?

OLUR VALLA TÇİLİR?

317-76013...

dişli dişli...

VALLAHA GELDİ!

LA OLUM YAVAŞ?

YATIRMIS VALLA HEM DE 100 YATIRMIS DANA...VAY BE.

LA OLUM SANKİ SANA YATIR-MIS ,BENİM KÖLEM O Ç...

HEYECANLANDIK KIZIM İSTE.

BEN DE HEYECAN-LANDIM AMK.

NE DEMİŞ.

OKUYO-RUM Bİ SANIYS.

YAZI VERSENE GÖRÜNTÜSÜNÜ YOLLASIN BİRLİKTE PAVLAŞIM HAVALE BİLGİSİNİ...

TAMAM YAZIYORLUM-KÖPEK POZUNDA FOTO ATSIN.

YİNE ÜÇTE BİR TUTTURDUK Bİ BAKALIM DİĞER KERİZLERDEN EKMEK ÇIKACAK MI?

DENEYELİM BAKALIM.

İŞTE BÖYLE SKİKLER DE ÇIKABİLİYÖ DEMEK Kİ?

OHA NE YAZMIŞ LA O ÖYLE?.

KÜFÜR ETMİŞ VER İPŞAYI TITITIT.

AHI AHI AHI!

ADAMA BAK BEN O PARAYLA İSKENDER YE-RİM DİYÖ?

İPŞA.

Bİ süre sonra.

Oha.

Lady Mantis'in köpeğiyim.

BU DA KERİ-ZİM OLMAK İSTEYEN BAŞ-KA BİR İT.

LEYDİM MANTİZ,SORGUSUZ SUALSİZ SİZE TAPMAK ,BİR ENA-YI GİBİ BENİ SIKMENİZİ İSTİYO-RUM.EZE EZE SÖMÜRÜN BENİ.

HAY HAY HAY!

Mantis'in köpeği

NE YAPD-LIM.

GÜZEL BİR MEBLA YATIRSIN.

HASKİTİR ANINDA 250 PAPEL YATIRDI VAY AMK...

OLUM BU DA MESALİ İŞ GİBİYMİŞ LAN BAYAA,YORULDUM BEN YORDUNUZ BENİ O Ç'LARI

BEN DEVAM EDEYİM İSTERSEN.

YOK SKTİRET YA DA ET AMK.

İÇ GAMA-SIRLAZI DA SATILI-YOMUŞ.

KACHTAN GİDİYÖ?.

KİRLİ 100-150 TEMİZ 50-100 İTEYELİM Mİ?

OOH Bİ 400 YAPTİK.

DAYA.

NEYSE ŞUNU YAZ DA GİDİP SEVİŞELİM,BU GECE AYAKLA-RIMIN ALTINI HAYAL EDİN PİĞER,BEN ŞİMDİ YATIRIYORUM.EĞER SİZ DE İYİ BİRER KÖLE OLURSANIZ BELKİ LEYDİNİZİ GÖREBİLİRSİNİZ KÖPEKLER...

SABAH KADAR EN ÇOK PARA YATI-RANA BİR SÜRPRİZİM OLUCAK...

devamı haftaya...

